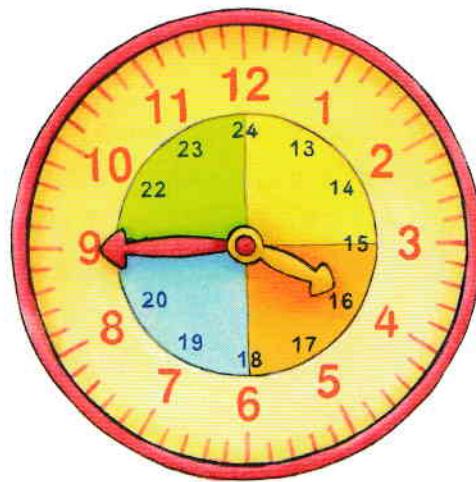
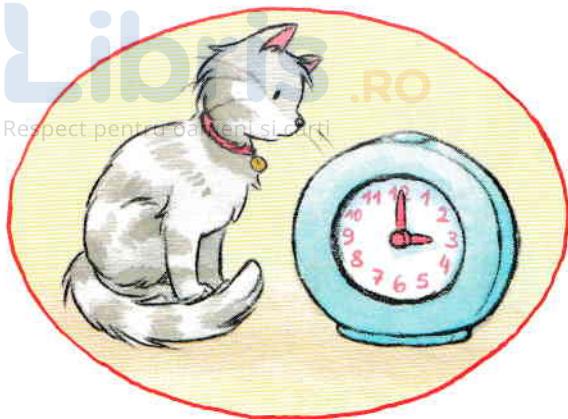

Conni știe cât e ceasul

Poveste de Liane Schneider
Ilustrații de Janina Görrissen

Conni desface curioasă pachetul pe care i l-a adus bunica. Un ceas deșteptător! Este albastru, are un cadran cu 12 numere și 2 ace indicatoare roșii. Connii se bucură. Acum se va putea trezi singură și va ști în curând, fără ajutorul mamei, cât e ceasul. Connii poate fixa imediat ora. Acul mic roșu indică orele. **Acum e ora 3 fix**, de aceea acul mic este pe 3. Și cel mare? Connii se uită întrebător la bunica.

— Acesta este minutul - o lămurește bunica.
— La ora exactă, acesta stă întotdeauna sus, pe cifra 12.

— Și când dimineață devreme indicatorul cel mic stă pe 7, iar cel mare pe 12, ceasul deșteptător sună de trezire - spune mama. Ea setează cu acul alb subțire, pe care Connii abia acum îl descoperă, ora de trezire.

Apoi pune o baterie în ceasul deșteptător. Ceasul a pornit și măsoară timpul cu un tic-tac, tic-tac abia perceptibil...

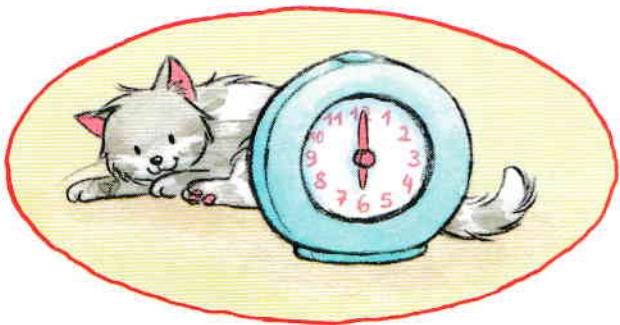

— Mamă, tată, trezirea! - strigă Connii și dă buzna în dormitor.

— Afără e lumină. Păsările ciripesc. Și acul mare e pe 12. Connii este trează de-a binelea.

Mama, nu. Somnoroasă încă, privește cu un ochi la ceasul deșteptător, pe care Connii i-l ține sub nas. Da, acul mare este într-adevăr pe 12, dar cel mic este pe 6. **Deci e abia ora 6 dimineață!** Prea devreme pentru trezire, este de părere mama. Connii trebuie să se mai culce puțin.

Dar Connii nu mai poate dormi. Se uită la ceasul deșteptător și observă liniile mici dintre numere. Acul mare se mișcă încet înaintând câte o linie, dar cel mic, parcă a încremenit, nu pare să se miște. Connii se joacă o vreme cu motanul Miau, desenează puțin și apoi trebuie să meargă la toaletă.

